

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A. C.**

skazanego z art. 291 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 lutego 2015 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w G. z dnia 16 października 2014 r., sygn. akt V Ka (...), o odmowie przyjęcia wniosku skazanego sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem,

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2011 r., sygn. akt V Ka (...), Sąd Okręgowy w G. utrzymał w mocy m.in. w odniesieniu do A. C. wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 lipca 2010 r., sygn. akt II K (...), uznając apelację wniesioną przez oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

W dniu 14 lipca 2014 r. do Sądu Okręgowego w G. wpłynął wniosek skazanego A. C. o doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem celem złożenia kasacji (k. 9518).

Zarządzeniem z dnia 21 lipca 2014 r., sygn. akt V Ka (...), Przewodnicząca Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. odmówiła przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, po stwierdzeniu, że wniosek został złożony po terminie (k. 9521).

Po uchyleniu tego zarządzenia postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2014 r., III KZ 75/14, z przyczyn określonych w art. 439 § 1 pkt 1

k.p.k., i ponownym rozpoznaniu sprawy, upoważniony sędzia Sądu Okręgowego w G. zarządzeniem z dnia 16 października 2014 r., sygn. akt V Ka (...), odmówiła przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 19 grudnia 2011 r., jako złożonego z uchybieniem terminowi określone w art. 422 § 1 k.p.k.

Zarządzenie to zaskarżył skazany, który w złożonym zażaleniu – nawiązując do swojego wcześniejszego zażalenia – podniósł, że wniosek o przesłanie wyroku z uzasadnieniem złożył ustnie w czasie rozprawy w dniu 15 grudnia 2011, albowiem ogłoszenie wyroku zostało odroczone do dnia 19 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skarżącego uznać należało za bezskuteczne.

W sprawie niniejszej jest poza sporem, że wniosek skazanego o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu drugiej instancji (art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k. – bowiem apelacja oskarżonego A. C. uznana została za oczywiście bezzasadną) oraz o doręczenie mu orzeczenia z uzasadnieniem w związku z „zapowiedzią kasacji” (art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k.), złożony został po terminie, który upłynął w dniu 27 grudnia 2011 r. Przewidziany w takim wypadku 7 – dniowy termin zawity biegł dla skazanego od dnia ogłoszenia orzeczenia przez Sąd Okręgowy w G. (w dniu 19 grudnia 2011 r.), gdyż A. C. nie był pozbawiony wolności i osobiście brał udział w rozprawie apelacyjnej.

Twierdzenie skazanego, że w dniu rozprawy przed Sądem odwoławczym złożył ustnie wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem nie znajduje jakiegokolwiek odzwierciedlenia ani w protokole tej rozprawy, ani w żadnym innym dokumencie procesowym. Co więcej, nawet potwierdzenie takiej okoliczności, do czego w niniejszej sprawie – jak zauważono – nie doszło, nie miałoby znaczenia dla oceny zasadności wydanego zarządzenia.

Z treści przepisu art. 422 § 2 k.p.k. wynika bowiem, że obowiązek doręczenia odpisu wyroku i liczony od daty tego doręczenia termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, stosuje się wyłącznie w wypadku oskarżonego pozbawionego wolności, który nie miał obrońcy i nie był obecny na ogłoszeniu wyroku. Skazany A. C. w dacie wyrokowania przez Sąd drugiej instancji pozbawiony wolności nie był, tak więc w jego wypadku 7 –

dniowy termin do złożenia wniosku biegł od daty ogłoszenia orzeczenia przez Sąd odwoławczy.

Nie jest również skuteczne złożenie wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem przed ogłoszeniem orzeczenia. W tym zakresie podzielić należy w całej rozciągłości pogląd wyrażany w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienie z dnia 19 lutego 2013 r., II KZ 5/13, LEX nr 1277732 oraz powołane tam judykaty).

Wreszcie nie może umknąć uwadze, że przedmiotowy wniosek pisemny o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, a więc jedyny udokumentowany, został przez A. C. złożony dwa i pół roku po upływie terminu zawitego, co nie może pozostać bez wpływu na ocenę wiarygodności jego twierdzeń związanych z brakiem, przez tak długi czas, jakiejkolwiek inicjatywy w kierunku wyjaśnienia swojej sytuacji procesowej.

Ponieważ skarżący w swoim zażaleniu nie podważył zasadności wydanego zarządzenia, które znajduje podstawę prawną w powołanych w nim przepisach prawa karnego procesowego, należało orzec jak na wstępie.